

LAURA Lluís Llach

I avui que et puc fer una cançó
recordo quan vas arribar.

Amb el misteri dels senzills,
els ulls inquietes i el cor altiu.

I amb la rialla dels teus dits
vares omplir els meus acords
amb cada nota del teu nom,
Laura.

M'és tan difícil recordar
quants escenaris han sentit
la nostra angoixa per l'avui,
la nostra joia pel demà.

I a casa enmig de tants companys
o en trist exili mar enllà,
mai no ha mancat el teu alè, Laura.

I si l'atzar et porta lluny
que els déus et guardin el camí
que t'acompanyin els ocells,
que t'acaronin els estels,
i en un racó d'aquesta veu
mentre la pugui fer sentir
hi haurà amagat sempre el teu so, Laura